

Enkele gedachten bij de voorbereiding van het Heilig Avondmaal.

In de Lijdenstijd het Heilig Avondmaal vieren bepaalt ons in het bijzonder bij de weg die de Here Jezus voor ons is gegaan. In sommige gemeenten wordt het gevierd op een zondag tijdens de Lijdenstijd, anderen vieren het op Witte Donderdag of op Goede Vrijdag. U kunt de stukjes aanpassen aan uw plaatselijke voorbereiding en avondmaalsviering.

Een gezegende week gewenst, op weg naar Goede Vrijdag en Pasen.

Lezen Matteüs 27:11-26 Neutraal tegenover Jezus

Woensdag

‘Bent u de koning van de Joden?’ vraagt Pilatus verbaasd. Deze mens vormt toch geen enkel gevaar voor het Romeinse rijk? Met een paar handige trucjes wil Pilatus zich van ‘de zaak Jezus’ afmaken. Maar dan komt dat merkwuurige bericht van zijn vrouw. Dromen zijn bij Matteüs een middel waardoor God spreekt. Zo krijgt Pilatus van een heel onverwachte kant te horen dat Jezus onschuldig is. Tegenover de beschuldigingen van het Joodse volk verklaart een heidense vrouw Hem onschuldig! Maar tegelijk zegt ze: laat je niet met Hem in. Dus: wees neutraal tegenover Jezus. Pilatus wast zijn handen in onschuld. Maar neutraal zijn tegenover Jezus kan niet. Het is: voor of: tegen Hem. Ons hart kan tegenover Jezus niet neutraal zijn.

Lied: Ev. Liedbundel 203 (Genade zo oneindig groot).

Lezen: Psalm 69:17-37, speciaal vers 22 De lijdensbeker

Zondag

Deze week gaan wij in gedachten mee op weg naar Golgotha, naar het kruis, waar onze Heiland sterft in onze plaats. De straf van God over onze zonden wordt door Hem gedragen. In dat lijden houdt de Here Jezus zich voortdurend vast aan het Woord van God: ‘en om de Schrift geheel in vervulling te laten gaan zei Hij: ‘Ik heb dorst.’ (Joh. 19:28)

Hier gaat Psalm 69 in vervulling. De vrome in de psalm schreeuwt het uit, maar krijgt azijn te drinken. Als Jezus aan het kruis vraagt om drinken, geven de soldaten hem zure wijn. Jezus wilde de beker van het lijden tot de laatste druppel uitdrinken, om al het lijden en alle doodsangst te dragen, opdat al Gods kinderen gered zouden worden. Zo komen stromen van zegen tot ons en onze wereld. *Wat betekent dit vandaag voor ons?*

Lezen: Matteüs 27:27-44 Koning met een doornenkroon

Donderdag

Romeinse soldaten bespotten Jezus. Ze zetten een kroon van doornen op Zijn hoofd. Wat een koning! Maar weer gaat de Schrift in vervulling: sinds Genesis 3 is de aarde vervloekt om de zonde van de mens en brengt dorens voort. Wat zal Satan gelachten hebben. De kroon, het symbool van overwinning en genade, wordt een kroon van doornen: een teken van schande, van de vloek. Zo komt de vloek die over de aarde lag sinds Genesis 3, over onze Heiland. Maar terwijl de dorens zijn hoofd doorboren zwijgt de Koning. Hij draagt de doornenkroon. Dat is evangelie. Dat is genade. Want zo heeft de Here Jezus Christus de vloek die over de hele aarde en de hele mensheid lag, op zich genomen: door een vloek voor ons te worden (Galaten 3:13). *Voor mij de genade, een doornenkroon voor U... ik heb van U gehouden Heer, maar nooit zoveel als... U!*

Lezen: Matteüs 26:69-75 Bittere tranen

Maandag

Keihard ontkent Petrus de band met zijn dierbare Meester. Als het er op aankomt, blijkt zijn geloof lang niet zo sterk als hij dacht. Petrus huilt van schaamte en berouw. Hij heeft zichzelf zo overschat en daardoor heeft hij zijn Meester verloochend. Hoe heeft hij dat ooit kunnen doen? Bitter is het om jezelf zo onder ogen te moeten komen. Om God zo onder ogen te moeten komen. Om alles te verliezen en met lege handen te staan: je bent al je waarheid en al je waardigheid kwijt. Er zijn alleen nog tranen van bitter berouw. Maar die tranen zijn de verhoring van Jezus’ voorbede voor Petrus. Ook al laat Petrus zijn Meester los, Jezus houdt Petrus vast. Voor een berouwvolle zondaar is altijd plaats bij Jezus.

Zingen: Opwekking 428 Genade, zo oneindig groot

Lezen: Matteüs 27:45-56 Belijdenis bij het kruis

Vrijdag

Gods Zoon hangt aan het kruis. Het zonlicht verdwijnt, duisternis concentreert zich op Golgotha, waar onze Heiland hangt. Uit Gods lichtkring gestoten, door God vervloekt: Jezus heeft het gedragen. Hij, Die het licht van de wereld is, heeft ons zo lief. Hij wilde voor ons lijden en sterven, zodat wij als kinderen van het licht mogen leven.

De Zoon legt zijn leven af, met de macht en majesteit die de Vader Hem daarvoor geeft. Hierdoor wordt duidelijk: dit is werkelijk Gods Zoon. Het voorhangsel in de tempel scheurt: door Jezus’ sterven wordt de toegang tot Gods troon vrij, voor iedereen die daarnaar verlangt. Voor Joden, maar ook voor heidenen. Alle mensen mogen in deze verlossing delen. Daarom horen we hoe de Romeinse centurio belijdenis doet. Het is Gods Zoon die hier sterft! Ook wij mogen dat belijden in de viering van het Heilig avondmaal.

Lezen: Matteüs 27:1-10 Berouw zonder uitweg

Dinsdag

Petrus en Judas, ze hadden beiden berouw. Maar Petrus kwam in tranen tot inkeer bij zijn Heer, terwijl Judas zijn eigen weg koos. ‘Toen smeed hij de zilverstukken de tempel in, vluchtte weg en verhing zich.’ In deze geladen zin valt de nadruk op wat Judas zelf deed. Het was geen noodlot dat Judas trof maar bewust ging hij zijn eigen gekozen weg. Toen bleek dat zijn verraad niet meer terug te draaien was, zag Judas geen uitweg meer. Had Judas maar iets begrepen van het goddelijk ‘moeten’ waarover Jezus eerder gesproken had: dat Hij moest lijden en sterven om als de Heiland de zonde van de wereld te verzoenen. Dan had het onschuldig verraden bloed van Jezus ook voor Judas ontschuldigend bloed mogen zijn. Judas zag geen uitweg. Maar voor een mens met berouw is altijd plaats bij Jezus. Jezus stierf voor zondaren!

Lezen: Matteüs 27:57-66 Stille zaterdag

Zaterdag

De hogepriesters en de farizeeën gingen samen naar Pilatus. Ze zetten ze al hun vroomheid opzij, door op de sabbat naar een heiden te gaan. Kennelijk is alles geoorloofd om Jezus in het graf te houden.

Nog steeds reageren mensen heel verschillend op de kruisdood van Jezus Christus. Hoe reageren wij daarop? Laten we er vandaag over na denken wat het betekent dat de Here Jezus in het graf werd gelegd. Zijn begrafenis mag voor ons een grote troost zijn. Ook als we geliefden naar het graf (hebben) moeten brengen. Want niet de dood en het graf hebben het laatste woord, maar onze Here Jezus Christus. Die dood en graf heeft overwonnen. Wij moeten nog wel sterven, maar: de dood is nu de doorgang tot het eeuwige leven. De Here Jezus werd begraven. Hij gaf zijn leven om ons te redden. Zodat wij mogen leven, voor altijd. Het Heilig avondmaal verzekert ons: Jezus Christus is de Overwinnaar van zonde, satan en dood!